

2023
URTEKARIA

ALTZAPORRU

EUSKAL HERRIKO TRIKITIXA ELKARTEA

2023

URTEKARIA

ALTZAPORRU

EUSKAL HERRIKO
TRIKITIXA ELKARTEA

Harpidedunentzat doako alea

Erredakzioa

Irene Elizagaien

Koordinazioa eta ekoizpena:

Andoitz Antzizar eta
Maider Jauregi

Diseinua eta maketazioa:

Antza S.A.L.

Inprimaketa:

Antza S.A.L.

Lege gordailua:

D 01362-2020

Euskal Herriko Trikitixa Elkartea
Enparan kalea 18
20730 Azpeitia
Gipuzkoa
Tel.: 943832828

Emaila:

trikitixa@trikitixa.eus

Webgunea:

www.trikitixa.eus

NEGUA

- 5 Albisteak
- 8 Galbahea
- 9 Iritzi artikulua

UDABERRIA

- 11 Albisteak
- 14 Argitalpen berriak
- 15 Galbahea
- 16 Atzera begira

UDA

- 17 Albisteak
- 19 Galbahea
- 20 Erreportajea
- 22 Hamaika ikusteko!

UDAZKENA

- 23 Albisteak
- 26 Argitalpen berriak
- 28 Galbahea
- 29 Elkarrizketa

Trikitiaren unibertsoa badoa aurrera pausuka pausuka eta etenik gabe. Eta Euskal Herriko Trikitixa Elkarteak ere unibertso horretan zer esana izaten jarraitu nahi izan du joan zaigun urte honetan.

Hainbeste amestutako Trikitiaren Ganbararen lehen harria jarrita, erakusketaren lehen zatia bukatu dugu joan den urte honetan, eta, trikitiaren inguruan gabiltzanoi bereziki eskeinitako ikastaroekin eta Egañazpiren biografia kontatzen digun liburuarekin bukatu dugu. Urte osoan zehar, adin ezberdinetako zaleei, inguru anitzetako jotzaileei, eta, trikitia bizitzeko eta sentitzeko modu ezberdinei erantzuna ematen saiatu gara. Modu berean, ez dugu ahaztu nondik gatozen, eta iraganean ereindako hazitik, gaur egungo sustrai sendoeekin, etorkizuneko kimu berriak sortzen jarraitzen dugu.

Trikitiaren adierazpena oso anitza da gaur egun, eta soinu txiki eta panderoa oinarri hartuta, mundua begiratzeko modu ezberdinak dauzkagu. Teknologia berriak ere indartsu eta azkar zabaltzen dira gurean, eta, etengabeko ikasketa eta egokitzea dakarte, aldaketa nabarmenekin batera.

Guztia kontutan hartuta, joan den urteak eman digunaren berri biltzen saiatu gara oraingoan ere, ikuspegi orokor bat izan dezagun. Gertatutako guztia jasotzea ezinezko zaigun arren, esku artean daukazinarekin, parte zaren komunitatearen indarra aurkituko duzu.

Euskal Herrian eta munduan bizitzeko gure begirada daukazu eskuartean. Bizitzeko modu indartsu eta alaia. “Ezink esan ederra ez denik...”

Altzaporru!

Euskal Herriko Trikitixa Elkarteak

NEGUA

Nafarroako IX. Trikiti Jaialdia, urteko lehenengo hitzorduetako bat.

📍 Burlata
🕒 Urtarrilak 28

Nafarroako Trikitixa Elkartek antolatuta, IX. edizioa bete du Nafarroako Trikiti Jaialdiak. Arkaitz Mindegia eta lagunak; Baltzola, Astiasaran II eta Andonegi; *Nor da Maurizia*; Aitor Huizi, Kattalin Zubizarreta eta Manex Torrealdei; Naia-ra eta Izarra; eta Xabi Etxaniz eta Ainara Saizar izan ziren Burlatako Kultur Etxeko oholtza gainera igo zirenak. Jaialdiaren ondoren trikipoteoa eta afaria izan ziren festarekin jarraitzeko.

Nafarroako IX. Trikiti jaialdia. Argazkiak: Ibon Errazu

HAUsPOZ Junkerari omenaldi kontzertua

📍 Bilbo

🕒 Martxoak 09

HAUsPOZ Kepa Junkera musikariari egin zaion omenaldi kontzertua izan da. Honen helburua, Junkerari omenaldia egiteaz gain, bere musika ospatzea, eman duen ondarearekin jolastea eta ospakizun erraldoia bihurtzea izan da. Artista andana elkartu da ekimenera, eta Bilboko Arriaga antzokira gerturatu direnak gozatu dezaten ohol-tzan aritu dira Agurtzane Elustondo, Amak, Dulce Pontes, Eliseo Parra, Garikoitz Mendizabal, Ibon Koteron, Ines Osinaga, Iñaki Telleria, Josune Arakistain, Kukai Dantza, La Cobla Sant Jordi, Lucia Lacarra & Matthew Golding, Oskar Estanga, Oreka Tx, Sorginak, Susana Seivane, Tapia & Leturia, Uxia, Budiño, Xabi Aburruzaga, Xabier Amuriza eta Xabi Solano besteak beste.

HAUsPOZ. Argazkiak: Gaizka Peñañiel

“Trikitixaren ganbara” erakusketa historikoaren aurkezpena

📍 Azpeitia

📅 Martxoak 11

Euskal Herriko Trikitixa Elkartea 1991n abiatu zen ofizialki eta, hastapenetik bertatik hasita, trikitixari eskainitako museo edo interpretazio gune bat osatzea oinarritzko helburuetako bat izan da. Historian zehar argitaratutako trikitixari buruzko erreferentzia zaharrak oinarri hartuta, trikitixaren historiari errepasoa egiten dio erakusketak. Era berean, Koldo Izagirre idazlearen testuek hausnarketara bideratzen dute bertaratzen den oro. Argazki zahar eta berriak ere topatuko ditu ikusleak, trikitilari ezagunen soinu txiki eta panderoz inguratuta, eta Urola Erdiko Trikigiro Elkartearen behin behineko argazki erakusketak borobilduta.

Martxoaren 11n, Azpeitiko Udalaren laguntzaz eta zuzeneko musikarekin egin da aurkezpena; Agurtzane Elustondo (EHTEren lehendakaria), Nagore Alkorta (Azpeitiko alkatea), Eneritz Albizu (Azpeitiko kultur zinegotzia) eta Joseba Tapiaren (EHTEren lehendakari izana eta musikariaren) gidaritzapean. Goizean Azpeitiko Plazan elkartu eta Faustino Azpiazu *Sakabi* zenaren etxe parean “Azpeitia” fandangoa jo ondoren, elkarrekin egin dute Basazabal jauregirainoko bidea.

Trikitixaren ganbara erakusketa. Argazkiak: Ibon Errazu

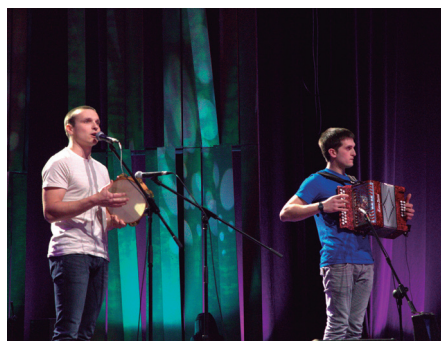

San Josetako Trikiti Jaialdia, San Jose egunaren bezperan

📍 Azpeitia

🕒 Martxoak 18

Soreasu antzokia leporaino beteta, XXXIII. edizioa ospatu da martxoaren 18an. Aritz, Aitziber eta Anaitz; Eneko Arbeo eta Jon Izagirre; Eider eta Lierni Tolosa; Iñorkinak; Garixe eta Maltzeta; Traditions & Tradizioak; eta Enaitz Alberdi, Amets Bilbao, Jokin Tolosa eta Ander Gorostiaga izan dira parte hartzaileak eta antzokiko saioaren ondotik, trikipoteoa eta afaria izan ziren eguna borobiltzeko.

San Josetako Jaialdia. Argazkiak: Ibon Errazu

GALBAHEA

JOSEBA TAPIA

Soinu jotzera Altzora egun guzira. Nik 17 urte. Osaba Eleuterioren Farfisa anplifikadorea nirekin. Mikro erosi berria. Bertsotan Joxe Agirre eta Joxe Lizaso. Eguna haiek eta nire artean bete behar. Eguerdian, bertsolariek saiotxo bat, ni teknikari. Shure SM58 erosi berria. Joxe Lizaso ondo entzuten ez eta mikroari kolpeka...

–Gazte! Honek ez dik egiten!

Mekauen! Zahar kaskailua, mikro berriari joka! Lau bertso bota eta txanda trikitilariari, nik nahi baino azkarrago.

Bertsolari aldizkaria 2023/01/11

INES OSINAGA

Baina ematen du zure doinuen mapa ez dela aldatu. Diskoan musika herrikoia eta elektronikoa uztartzen dira; trikitia eta sampler-a. Hori da edo izan da Ines.

Gustatzen zait muin hori oraindik badagoela sentitzea, ze inoiz baino gehiago interesatzen zaizkit sustraiak eta lurrari lotutako musikak. Gero eta gehiago interesatzen zaizkit lekuan lekuko folkloreak, eta ez bakarrik nireak. Baina, aldi berean, inoiz baino elektronikazaleago nago; inoiz baino gehiago gozatzen dut gailue-

ARTIKULUA

METONIMIA

Ion Celestino Manterola

1980.ko hamarkadan sortutako haurra nauzu, baina are makurragoa dena: Iruñerrian hazitakoa.

Burura datorkit gurasoenean Laja eta Landakandaren kasete bat. Aspaldiko (ez hain aspaldiko) mundu baten oihartzunak sorrarazten zizkidan artean haurtxoa nintzela.

Burura datorkit OHOkos bosgarren mailan sei-garrenekoek Eguberrietako emanaldian "maitatzeko zaitudalako" abestu zutelarik txunditu egin ninduela kantuak. Boz eta pandero hutsez eman zuten. Berehala zinta bat lortu nuen: alde batean Tapia eta Leturiaren "Juergasmoan" zuen eta bestetik Kepa, Zabaleta ta Imanolen "Triki Up".

Burura datorkit osaba izebekin autoz Iruñetik Edinburgheraino egin bidaia, 90.eko erdialdea izan zen. Gozategiren zinta bat azken detallaraino buruz ikasi nuen.

Eta bai, burura datorkit belaunaldi kontuengatik Triki-pop leherketa esan zioten horrek erdiz erdi harrapatu ninduela.

Baina horien guztien gisara, diskoetan gorpuzturik burura datorkit cajun soinu-joleak, nire begi belarritan arestian aipatutakoei lotuak: Ardoin-tarrak, Zachary Richards. Horra euskal herriak eta luisianakoak lehen (baina ez azken) aldiz gure bidean elkarrekin gurutzaturik. Berandu samar hasi nintzen serioxeago arakatzeko eta trikitixa hitzaren misterioaren argia zerbait ulertzen. Panderoaren onomatopeia dela jakin nuen goiza burura datorkit. Baita konjuntaren izena dela (halako herritatik etorri zaigu bikote edo trikitixa hau). Trikitixa pieza edo forma baten izena ere badela. Hau ulerturik hain arrotz zait orain ere soinu txikiari esateko trikitixa hitza entzuten dudanean. Esanahien txikitze gisa.

Eta hauxe idazteko burura datorkit kronologia honetan zeinen argi txertatzen diren gure azken urtetako gogoetak. Herri musika praktikak ez dira deus beraiekin erriturik gabe. Erromantizismoan lehen aldiz sortu zen musikaren emantzipazioak (musika "arte total" gisa) produktu soil gisa izatearen bidean jartzen du. Trikitixaren tradizioetik ikasi nahi dut erriturik gabe (eta jakina erritu horiek aldakorrek direla) ez dugula herri kulturarik.

kin eta soinuekin esperimentatzen. Ez zait interesatzen aurretik egindakoarekin koherente izatea, baina zintzoa izan nahi dut nik egin nahi dudanaren eta egiten dudanaren artean. Anbibalentzia hori maite dut, eta ez dut aukeratu nahi Anariren eta Kai Nakairen artean, biak gustatzen zaizkit.

Beria 2023/01/29

AITOR HUIZI

«Talde bezala pena handia sentitzen dugu; familia bat sortu dugu seion artean, eta familia bat izaten jarraituko dugu. Ez dakigu behin betiko agur bat izango den, ez dakigu Huntza itzuliko den oholtzetara, baina beharrezkoa zaigu atsedean hartzea, berandu baino lehen. Gorputzeko operazio baten antzeko zerbait da: badakigu min egingo digula momentuan, baina osasunaren mesedetan izango da. Azken kontzertu hori erraldoia izatea nahi dugu; geure jarraitzaileekin eta gertuko guztiekin batuko gaituen zerbait. Argiak itzaltzean piztuta jarrai dezala Huntzaren musikak, plazak eta kaleak, tabernak eta gazte-txeak, etxeak eta barrenak dantzan jartzen».

Beria 2023/02/24

XABIER MALBADI

Teklatu bat erosita, hortik aurrerakoa bere eskuekin egiten du Malbadik. Inge-niari elektronikoa da ikasketaz, baina azaldu du txikitatik daukala irudimena lantzeko zaletasuna.

Haurra nintzenetik gustatu izan zait marraztea; artearekin lotura duten gauza guztiek erakartzen naute. Horrelako zerbait bururatu, jende askori bururatuko zitzaion; azkenean, bistakoa da idazteko teklatu baten eta trikiti baten antzekotasuna. Ideiak ez du misterio handirik, baina orain arte inork ez du garatu.

Gipuzkoako Hitza 2023/03/03

IOSU ARRIZABALAGA IZER:

«Niretzat ostegun arratsaldeetan Lajarengana joatea asteko zitarik garrantzitsuen izaten zen. Ikasteko garaian dena xurgatzen nuen, eta ordubeteko eskoletan, esaterako, bizpahiru pieza ikasten nituen. Bere garaiko piezak irakasten zizkidan; nik ez nion sekula esaten zer pieza ikasi nahi nuen, berak proposaturikoa ikasten nuen. Beti zegoen erritmo aldaketaren bat, bariazio bat gehiago... Jotzen hasi orduko jendeak antzeman egiten zidan Lajaren ikaslea nintzela, eta nik gustura entzuten nuen hori.»

Maxizatzen 2023/03/18

UDABERRIA

MARTXOAK

21

EKAINAK

21

Maiatza hasteko, Itziarko Erromeria eguna

📍 Itziar

🕒 Maiatzak 6

XIII. erromeria eguna ospatu da Itziarren maiatzaren 6an. Urtero lez, joaldunak, txistulariak, dantzariak, dultzaineroak, fanfarrea, eta nola ez, erromeria izan dira herrian. Jone Uria eta Julene Otegi; Naiara, Itziar, Izarra eta Ander; Irma Karrera eta Jokin Tolosa; eta Ostolaza eta Pujana arduratu dira goizeko saioa egiteaz eta arratsaldean, gerturatutako soinu-joleek librean jotzeko aukera izan dute.

Elizpea bete jende Errezilgo II. Trikiti jaialdian

📍 Errezil

🕒 Maiatzak 19

Ia 200 lagun elkartu dira herriko elizpean, Errezilgo II. Trikitixa Jaialdia ikusteko. Ondorengoek hartu dute parte: Eingo taldea (Ibai Lopez, Adei Urkidi, Urtzi Leginetxe, Mikel Lopez de Abetxuko, Naroa Gainza, Jokin Tolosa eta Iker Allur); Xabi Etxaniz eta Ainara Sainzar; Manex Torrealdei, Aitor Huizi eta Kattalin Zubizarreta; Joseba Tapia eta Iker Goenaga. Antolatzaileek Domusa teknik eta Errezilgo Udala eskertu nahi izan dituzte eta jaialdiaren ondotik trikipoteoa eta afariarekin eman diote amaiera egunari.

Errezilgo II. Trikiti jaialdia. Argazkia: Ibon Errazu

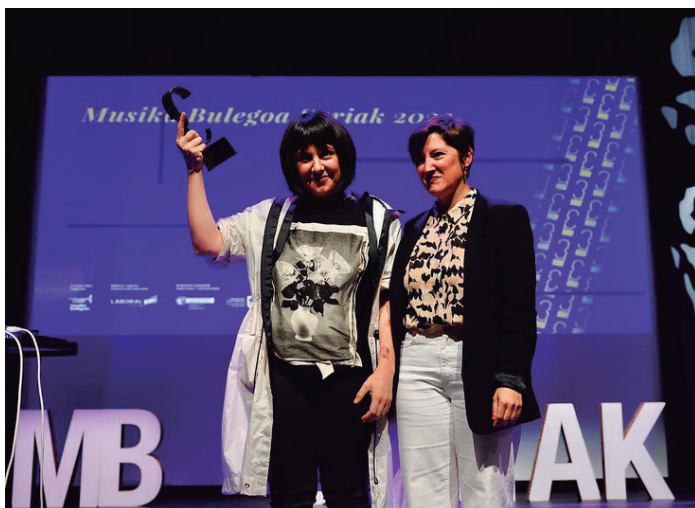
Musika Bulegoa sariak 2023

📍 Orereta

🕒 Maiatzak 16

Euskal Herriko Musika Bulegoak Musika Bulego Sariak banatu ditu zazpigarrenez. Lekuona Fabrikan izan da sari banaketa ekitaldia. Lau musika talde eta sei artisten lana aitortu dute sariak: Oreka TX, Merina Gris, Su ta Gar, Neomak, Mice, Ines Osinaga, Teresa Catalan, Elena Setien, Enrike Solinis eta Kepa Junkera. Sari-tutako proiektu bakoitzak, 2.000 euroko diru saria eta Fernando Mikelarena artistak diseinatu-tako eskultura jaso du.

Euskal Herriko Musika Bulegoa Elkarteko zuzendaritza batzordearen ohorezko sari berezia berriz, Kepa Junkerak jaso du, "euskal kultura eta euskara nazioartera modu berritzailean eramateagatik, trikitixa erritmo, instrumentu eta estilo berrietara egokituz". Aitortza horren bidez, Bilboko trikitilariaren ibilbide oparoa bera ere goraipatu du EHM-BEk.

Argazkiak: Musika Bulegoa Elkartea

Adin eta belaunaldi ezberdinetako trikiti zaleak elkarrekin Azkoitiko II. Trikiti egunean

📍 Azkoitia

🕒 Maiatzak 27

Trikigiro elkarteak eta Azkoitiko Udalak antolatuta, Azkoitiko II. Trikiti eguna ospatu da maiatzaren 27an. Eguraldia lagun, iaz bezala, San Martinen elkartu dira trikitilariak, eta hainbat taldetan banatuta, auzoz auzo ibili ondoren, kalejira jendetsua egin dute Julio Urkixo kaletik abiatuta. Plaza Berrin hainbat pieza eskainita, plazan amaitu dute ibilbidea eta han atera dute taldeko argazkia. Bazkariarekin eta erromeria-ekin borobildu dute eguna.

Azkoitiko II. Trikiti eguna. Argazkiak: Ibon Errazu

I. Erromeria eguna antolatu da Albizturren

📍 Albiztur

🕒 Maiatzak 27

Eguraldi ederra lagun, jende andana gerturatu da Albizturrera. Goizeko kalejira eta bazkariaren ondoren, aspaldi oholtzara igo gabeko soinu-jole eta pandero-joleen erromeriaz gozatzeko aukera izan da. Markox Landa; Arandia anaiak; Iñaki eta Ramon; Alaitz Aramendi eta Garazi Zubizarreta; Malbadi anaiak; Pagadi; eta beste hainbaten trikiti hotsek gauera arte iraun dute.

Argazkia: Tolosaldeko Ataria

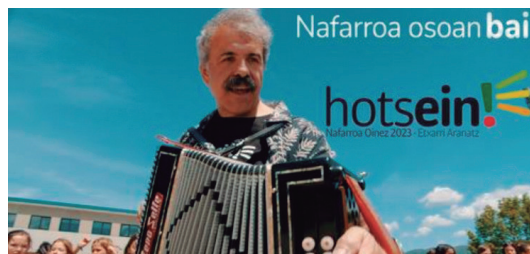
Nafarroa Oinez jaiaren kantua, "Nafarroa osoan bai!"

📍 Etxarri Aranatz

🕒 Ekainak 13

Euskararen ofizialtasuna Nafarroa osora zabaltzeko deia egiten duen abestiaren musika Joseba Tapiak egin du, eta Maddalen Arzallusek idatzi ditu hitzak. Ahotsa, aldiz, bost emakumek jarri dute: Olaia Inziarte, Nerea Erbiti eta Mai-

der Ansa nafarrek, eta Leire Letu eta Kristina Aranzabe gipuzkoarrek. Abestia Arbizuko Studio Bat! aretoan grabatu da apirilean eta maiatzean argitaratu da Sakanako inguruneek protagonismo berezia duten bideoklipa.

Argazkia: Nafarroa oinez Hotsein abestia

ERROMERIAK: Kepa Junkera Urraza

2018an urrundu zen oholtzetatik Junkera iktusa jasan ondoren. Ordurako esku artean zeukan hurrengo proiektua eta disko berri honetan jasotzen dira orduan prestatutako zortzi abesti eta lan honetarako berariaz moldatutako beste zazpi grabazio. *Erromeriak* disko honetan, Euskal Herriko, Kantabriako, Galiziako, Asturiasko, Valladolideko, Leongo eta Portugalgo 40 emakume pandero-jolek baino gehiagok hartu dute parte eta Koldo Gezuraga bertsolariak eta Yeray Rodríguez eta Miguel Cadavieco inprobisatzaileek kolaboratu dute. Hitzak idazteko orduan, Koldo Gezuraga Seijido bertsolariaren laguntza izan du

musikariak. Besteak beste, *Serrana mia*, *Jotas de Kantabria* eta *Agua de Limon* kantuen letretan. Aurreneko aldiz, gainera, Kepa Junkera Urraza gisa sinatu du lana, ama eta amama omentzeko keinu bezala: «Panderoaren soinuak nire arbasoengana hurbiltzen nau, aitonaarengana, amarengana... Lan hau aitortza bat da ondare hori eta bizitzeko poza transmititu diguten emakume horientzat guztientzat».

Diskoaren azala

MAIXA LIZARRIBAR

«Trikitia osasunez beti egon izan da ondo. Jende pila bat dago ikasten, kaleetan ere oso presente dago... pisu handia izaten jarraitzen du. Haurrak 7-8 urte ingururekin hasten dira trikitia jotzen ikasten, baina, musikaz gainera, beste hainbat eskolaz kanpoko ekintzetan parte hartzen dute. 16 urte inguru betetzen dituztenean egoten dira baja gehien: trikitia gustuko duen jendeaz inguratzen badira, jarraitzen dute; adin horretan, inguruak asko eragiten du.»

Berria 2023/03/26

UXUE KEREJETA

Aire dokumental luzean ere parte hartu duzu. Maurizia Aldeiturriagaren irudian oinarrituta pieza musikal bat sortu duzue hainbat musikaririk.

Bai, Irrintzi dantza taldeko jaialditik, perkusio-jole bat ezagutzen nuen. Deitu egin zidan nirekin gogoratu zela esanez, pandero-jole eta trikitilari bat behar zutela proiektu baterako, denetik egiteko prest zegoen norbait, euskal kulturarekin lotura zuena, eta horrela sartu nintzen. Astebete pasa genuen Zeberion, Bizkaian, Mandoia aterpetxean. Elkarbizitza egin genuen han, katalan eta euskaldun gazte batzuk. Moldaketa egin genuen Mauriziaren abestiekin eta irailean berriz elkartu ginen.

Goiberri 2023/04/03

JOSUNE ARAKISTAIN

Trikigiro. Argazkia: Ibon Errazu Geldirik egon ezin den pertsona omen zara. Behin Huntza amaituta, Süne nahikoa izango al da zu asetzeko?

Bai. Musikan jarraitzeko asmoa daukat, sor-kuntzaren jonkia naizela esan ohi dut. Sentsazio hori daukat azkenaldian, etengabe sortzen ari naizela, ez beharragatik, baizik eta nahi dudalako. Hau da, ez badaukat kantutik berririk, ilusio hori faltako balitzait bezala sentitzen naiz, horren jonkia naiz. Oraingoz, behintzat, hori esaten dut, eta hala da. Beraz, nik uste baietz, oraingoz aseko nauela.

Aizu! Aldizkaria 2023ko apirila

AINARA SAIZAR

Trikitiaren bueltan ibili zara txikitatik.

Bai. Etxean txikitatik entzuten genuen trikitia, eta panderoak ere beti gertu izaten genituen. Niri, berez, trikitixa gustatzen zitzaidan, hori ikasi nahi nuen, anaiak ere jotzen zuelako. Amak baietz esaten zidan, 9 urte egindakoan hasiko nintzela, eta bete nituen 9 urte, eta hasi nintzen ikasten, Azkoitiko musika eskolan. Han ezagutu nuen Xabi Etxaniz. Txapelketetarako prestatzen zebilen, pandero-jolea behar zuen, eta nik banekien panderoa jotzen, azkenean halaxe hasi ginen txapelketen munduan, 14 urterekin edo. Beti esaten nuen txapelketa batean atera nahiko nukeela trikitixa joaz, baina ez da gertatu; arantza horixe geldituko zait. Hala ere, Xabirekin hemeretzi txapel lortu ditut. Azken urteetan, Markinan helduentzako txapelketa antolatzen ari dira, eta beste bi txapel ditugu. Bi urtetik behin egiten dute: aurrenekoa irabazi genuen, bigarrenengoan bigarren gelditu ginen, eta iaz berriro irabazi genuen.

Karkara 2023/05/27

JUAN MARI AZKUE

Zuk zeuk zenbat urte daramatzazu Aris-terrazuko erromeriak antolatzen? Nolan hasi zinen?

Gure familia oso erromeria zalea izan da, eta auzoa ere bai. Badirudi gure osabak hasi zirela hemengo erromeriak antolatzen, auzoko gazteekin. Baserri zahar bat da hau, eta mandioan egiten ziren hasieran. Ordutik hona, gorabeherekin, baina beti jarraitu dute. 90-100 urte izango dira. Auzoko gazteek urte askoan beren gain hartu zuten ardura guztia. Gero, aukera berriak sortu zirenean, diskotekak-eta, pixka bat aldentzen hasi ziren. Azken 30 urteetan Joxe Alkainek, Martxel Ansak eta hirurok antolatu izan ditugu. Haiek ere adinean aurrera doaz, eta uzteko gogoia zuten.

Gipuzkoako Hitza. 2023/06/09

ATZERA BEGIRA!

35 urte Maurizia Aldeiturriaga hil zela

1904an jaio zen Maurizia Aldeiturriaga pandero jolea, Zeberion (Bizkaia). Sei senideren artean, alabarik gazteena zen. Musikarekiko zaletasuna etxetik jaso zuen: aitak panderoa jotzen zuen, eta ahizpa zaharrenak, txirula. 8 urterekin hasi zen panderoa bere kabuz astintzen; orduak ematen zituen gelan, entseatzen. Hamaika plazatan jo zuen, eta Euskal Herriko plazandre erreferente bilakatu da. 1988ko maiatzaren 19an hil zen, beraz, aurten bete dira 35 urte. 12 urterekin izan zuen plazan jotzeko lehen aukera, Joakintxu Goti soinu-jolearekin. Ordurako, ordea, pandero-jole eza-guna zen Maurizia. Izan ere, Zeberioako Fabrica de Hilados-en egiten zuen lan, beste hainbat

gazterekin batera, eta lanerako joan-etorriak bere kopla zaharrek eta pandero hotsek alaiturik egiten zituzten. Ondoren, garaiko hainbat soinu-jolerekin aritu zen, eta horrela ezagutu zuen bere senarra: Benantzio Bernaola *Karakol* soinu-jolea. Urte askoan aritu ziren plazaz plaza. Nortasun handiko emakumea zen Maurizia. Horren erakusgarri, adibidez, Aldai soinu-jolea ez omen zen batere pertsona puntuala, eta Maurizia, berriz, oso zorrotza zen orduarekin; jotzeko garaia heltzen zenean, behin baino gehiagotan, kontzertuari ekina zion Mauriziak, musika kidea alboan izan gabe. Panderoarekin eta bere ahotsarekin betetzen zuen plaza. Beti joaten zen baserritar arropak jantzita.

Trikigiro. Argazkia: Ibon Errazu

Trikitolari gazteen 7 txapelketa jokatu dira 2023an

Gaztetxoek Gipuzkoa eta Bizkaian lehiatzeko aukera izan dute.

- Trikitilari Gazteen Lazkaoko V. Txapelketa. 2023/03/11. Txapeldunak: Irati Arcelus eta Mirari Plazaola.
- Trikitilari Gazteen Xanjuandegiko IX. Txapelketa. 2023/04/03. Txapeldunak: Elaia Diaz eta Ianire Seguroa.
- Trikitilari Gazteen Orioko XII. Txapelketa 2023/06/29. Txapeldunak: Araitx Etxaniz eta Onditz Alberdi.
- Trikitilari Gazteen Elorrioko VII. Txapelketa. 2023/07/02. Txapeldunak: Irati Arcelus eta Mirari Plazaola.
- Trikitilari Gazteen Goiazko IV. Txapelketa. 2023/08/13. Txapeldunak: Irati Arcelus eta Mirari Plazaola.
- Trikitilari Gazteen Zestoako XI. Txapelketa. 2023/09/03. Txapeldunak: Irati Arcelus eta Mirari Plazaola.
- Trikitilari Gazteen Zarauzko XLIII. Txapelketa. 2023/09/06. Txapeldunak: Irati Arcelus eta Mirari Plazaola.

Zarauzko txapelketa. Argazkia: Ibon Errazu

Elorrioko txapelketa. Argazkia: Gaizka Peñañiel

Hernaniko I. Trikiti jaialdia. Argazkia: Ibon Errazu

Txapelketa antolatzeke parte-hartzaileak faltan, I. Trikiti jaialdia antolatu da Hernanin

📍 Hernani

🕒 Irailak 17

Azken urteetan trikitixa txapelketa ospatu da Hernanin. Aurten txapelketako parte-hartzaileak ezin osatuta, jaialdi formatua eman diote ospakizunari. Bertan, Eneko Arbeo eta Jon Izagirre; Eider eta Lierni Tolosa; Enaitz Alberdi eta Julen Rueda; Ianire Segurola eta Elaia Diaz; Eider Garro eta Araitx Elizalde; Amets, Aimar eta Leizuri Bilbao eta musika eskolako ikasleek hartu dute parte. Eguraldi ederra lagun, jende asko gerturatu da Gudarien Plazako trikiti doinuak entzutera.

Bilboko Aste Nagusian, “Txupinerak” kantuaren estreinaldia

📍 Bilbo

🕒 Ekainak 13

Bilboko Aste Nagusian Marijaia, pregoilaria eta txupinera izan ohi dira ezagun. Hemendik aurrera txupinerak bere kantua izango du, Xabi Aburruzaga trikitilariak sortu baitu doinua, Iñaki Aurrekoetxeak letra eta La Basuk Rapa. Ruben Isasik ere parte hartu du kantuan, txalaparta, panderoa, perkusioak, whistle eta flauta txertatuz. Grabazioa eta edizioa Xabi Aburruzagak egin ditu Trikitileku estudioan.

Imanol Arregi ‘Iturbide’ pandero-jolea hil da

📍 Azpeitia

🕒 Irailak 13

1935eko abenduaren 29an jaio zen Imanol Arregi *Iturbide*, Loiolako izen bereko baserrian. Pandero-joleen tradizio handiko familian jaioa izanik, hark zioen oinordetzaz zetorkiola panderoa jotzea. Azken urteetan plazetan panderoa jotzeari utzita zegoen, baina bazkalondoren batean edo bestean jotzen zuen gero ere.

Pandero-jolea zela entzutea ez zitzaion gustatzen Iturbideri, baina mundua panderoak eman ziola aitortzen zuen. Gerraondotik zetorren belaunaldia ongi ezagutzeko aukera izan zuen, eta, soinu-jole haiekin ez ezik, askoz georago plazaratutakoekin ere aritu zen. Besteak beste, Pikua, Errota, Epelde eta Laja izan zituen bikotekide.

Makina bat erromeria alaitutakoa zen, eta plaza gutxi utzi zituen egin gabe. Bizipoza, festa giroa eta dantzarako gogo zabaltzen saiatu zen beti. 15 urte zituela jo zuen estreinakoz jendaurrean. Plaza, erromeria, festa eta ezkontzetan ez ezik, Trikitixa Txapelketetan ere parte hartu zuen. Lau txapel jantzi zituen, lehen hirurak Lajarekin, 1974an, 1975ean eta 1977an, eta azkena, berriz, 1985ean, Miren Etxanizekin.

2023ko irailaren 13an, 87 urterekin zendu da Imanol Iturbide *Igitai jolea*.

ANDOITZ ANTZIZAR

Berriro trikitixa ikasten hasiko bazina, zer metodorekin ikasiko zenuke?

Metodoaz hitz egiten dugunean, solfeoz, zenbakizko metodoaz, aurrez aurrekoaz... guzti horretaz aritzen gara. Baina horiek ez dira metodoak; horiek erremientak dira. Duela ez asko egunkarian irakurri nuen: Pasiorik izan gabe, ezin da kazetaritza bikainik egin. Nire ustez hori da metodoa; pasioa da metodoa. Irakasle on bat izateko egiten duzuna bizitu egin behar duzu, sinetsi. Pasioz irakasten baduzu, irabazi egiten duzu aurrean daukazuna. Uste dut irakasle batek erreminta guztiak ezagutu behar dituela, aukera guztiak eman ahal izateko parekoari. Zenbat eta erreminta gehiago eduki, orduan eta lan hobea egingo dugu.

Ataria.eus. Hauspo artean 2023/07/16

JOSEBA TAPIA:

Zein esango zenuke dela zure soinu kuttunena?

Dagoeneko urte asko daramazkigu eta orduan instrumentuarekin daukagun erlazioa haratago doa. Ez da gauza magiko edo kuttun bezala definitzen, baizik eta instrumentuak lan tresna bihurtu dira. Zein proiektu edo soinuren atzetik gabiltzan, instrumentu bat edo beste izaten da, edo soinu bat edo beste... aldakorra da. Batzuk dauzkat lanerako eta beste batzuk badauzkat urteetan bildu, konpondu ditudanak, nire osaben bi trikitixa ere badauzkat... Horiek noski esanahi berezi bat badaukate niretzat.

Ataria.eus. Hauspo artean 2023/07/31

AMAGOIA GURRUTXAGA

Igitaiaren ahoa itxi den honetan

Benetako artistak trikiti jotzaileak direla, ez pandero-joleak. Bueno, pandero-jole batzuk baietz, artistak direla -Landakanda bat, esaterako, edo Egañazpi bat-, baina bera ezetz, ez, ez, ez, berak ez zeukala kanturako eztarririk... Oholtzan gelditu eta isildu gabe ikustetik eazgutzen nuen plaza gizona umil plantak egiten

ari ote zitzaidan pentsatu nuen hasieran, baina ez; liburua argitaratu gabe ere bera lasai asko legokeela braust bota zidan egunean konturatu nintzen ezetz, benetan uste zuela berea adur kontu hutsa zela, ez zuela merezi hainbeste jende adierazitako miresmena. Plazarik plazako ibileretan hartutako gozatuak egindako lanaren balioa indargabetuko balu bezala... «Panderoa jotzeko zure era berezi hori ikustera etorri izan zaizkizun gazteak zertara hurbildu ote dira orduan Iturbidera, Imanol?» Tarte labur bat egin zuen, isilik, galdetu nionean. Ez dut gogoan zein, baina badakit pasadizo bat kontatzen hasita aldatu zidala gaia. Imanol Iturbidegatik balitz, izan ere, pasadizoz betetako zaku handi-handi bat litzateke haren biografia. Zenbat eta gehiago galdetu, bere sentimenduez, gorabeheraz eta ezinez, orduan eta txiste gehiago kontatuko zizkizun. *Festa* eta *bizipoza* hitzekin lot daiteke Imanol Iturbide. Haren pandero-jotze saioak, bereziki. Igitai baten ahoan kabitzen zitzaion doble-konpasaz, Iturbidetarren pandero-jole kastaz, jasandako debekuez, lorezain lanaz, trikitiaren loraldi aroaz, Loiola Irratiko grabazioez, musikari gisa jasotako sosez, belaunaldi berriko trikitilarietara izandako zaputzez, bizi gogoaz... bazuen zertaz hitz egin. *Igitai jolea* deitzea proposatu nionean, txantxetan ari nintzela pentsatu zuen hasieran, liburua elkarrekin aurkeztu aurreko juntadizoan hamaikagarren aldiz errepikatu zidanez. Hori bera ere bere bizitzako pasadizo bihurtua zeukan ordurako.

Berria. 2023/09/16

AINARA SAIZAR, ANDOITZ ANTZIZAR,
LURDES ALKORTA ETA ARAITZ ETXANIZ

Trikitolari gazteen txapelketak desagertzeaz

Azken urteetan ikusi da trikitilari gazteen txapelketek erabateko beherakada jasan dutela. Honen inguruan hausnartu da Andoitz Antzizar, Euskal Herriko Trikitixa Elkarteko idazkaria; Lurdes Alkorta, urte askotan txapelketetan parte hartu eta gaur egun trikitixa irakaslea izanik gazteak txapelketetara prestatzen dituen; Ainara Saizar, hainbat txapelketa irabazi eta gaur egun Aiako Udaleko kultur zinegotzi dena; eta Araitz Etxaniz, egun trikitilari gazteen txapelketetan parte hartzen duen soinu-jole azkoitia-rrarekin.

Trikiti Txapelketa

Trikiti Txapelketa hitza entzunda gauza desberdinak iradoki dizkie lau lagunei. Desagertzeaz dagoen ekitaldi mota batekin lotu du Lurdesek eta «lehia, norgehiagoka alde batetik, eta norberaren mugen bilaketa bestetik, perfekzioaren muga» bezala definitu du Andoitzek. Ainarari aldiz, trikitixa txapelketa nagusiak etortzen zaizkio burura eta denboran atzera egiterik izanen balu, momentu hori bizitzea gustatuko litzaioke; hango jende pila, txalo zaparradak... Presioa eta errespetua hitzak markatu ditu Araitzek. «Presio handia da epaimahai baten aurrean denbora luzez prestatzen egondako piezak jotzea, eta errespetua ematen du. Bestalde, eszenatokira igotzerakoan eta dena ondo joaten denean sentitzen den gozamina eta poztasuna ere etortzen zaizkit». Denek ere hurbiletik bizi izan dituzte trikiti txapelketak. Batzuk duela urte batzuetako oroitzapenak dituzte banean, besteek berriz gaur egungo egoera zaila daukate parean.

«Gaztetan hainbat txapelketatan hartu nuen parte eta sentsazio onak eta txarrak izan ditut ibilbidean zehar. Nire kasuan, 1984an hasi nintzen eta lehenengo txapelketak ez ziren erraztenak izan. Geroago disfrutatzeko aukera ere izan nuen, eta sari bat edo beste irabaztea ere suertatu zitzaidan eta horrek ere ilusioa egiten zuen, zure lanaren emaitza izaten delako. Nire azken txapelketa 1996an izan zela uste dut, eta 1. Sariarekin joan nintzen etxera. Bukaerako txapelketa horietan oso gaizki pasatzen nuen, oso urduri jartzen nintzen eta ez nintzen egingindako lanarekin gustura gelditzen» ekarri du gogora Lurdesek. Antzizarrek berriz, ez ditu txapelketak barrutik bizitu, baina ederki daki

Ainara Saizar

zer den bertan parte hartzeko ikasleak prestatzea eta honek ekartzen duen urduritasuna, ilusioa eta esfortzuari aurre egin behar izatea. «Oroitzapen onak» nabarmendu dituzte Saizar eta Etxanizek, baina biek argi utzi dute urduritasunak pasa dituztela.

Beherakada nabarmena

Azken urteetan gizartean gertatutako hainbat gauzen errudun egin dugu pandemia. Trikitilari gazteen txapelketen gaian ere eragina izan ote duen galdetuta, bat etorri dira elkarrizketatuak. Antzizarren iritziz, «ez dago arrazoi bakar bat, arrazoi askoren ondorioa dela esango nuke. Aurtengo apirilean txapelketen harira EHTEk egindako bileran jaso genuenez bada go esfortzuaren balorearen aldaketa gizartean, ikasle edo jotzaileen partetik alde batetik, baina baita irakasleen partetik ere; nolabaiteko «pereza» ematen du prestakuntzak; txapelketetako garai bateko erreferenteak ere falta dira; txapelketa batzuk ere data berdinetan jarri izan dira eta horrek konfusioa ere ekarri du; txapelketa batzuetako jo beharreko piezak edo eta oinarriak ere ez dira egokitu garai berrietara; sariak ere, badirudi ez direla erakargarriak, eskasak direla orohar». Honi guztiari beldur sentsazioa gehitu dio Araitzek; izan ere, «gazte askori beldurra ematen die txapelketak. Hainbeste jenderen aurrean hiru edo lau pieza ahalik eta ondoen jotzearen presio horrek beldurra eman dezake».

Ikasleak txapelketarako prestatzeko irakaslearen ardura

Irakasle batentzat plazera izan daiteke bere ikasleek txapelketetan lortzen dituzten emaitza onak ikustea, baina horrek atzetik lana suposatzen du irakasleentzat ere. «Hasteko, ba koitzaren mailara egokitutako piezak aurkitu behar dira, eta ondoren horiek txukun jo ahal izateko hainbat klase behar dira. Azken urteetan ez da pieza berri asko sortu, orduan, garai bateko piezak dabilta jo eta su. Nire kasuan, horrenbeste urtetan bikoteak prestatzen aritu izanak, piezak aukeratzeko garaian zailtasuna sortzen dit, izan ere, aukeratzaren diren piezak niretzat denak asko entzundakoak direlako»

adierazi du Lurdesek. Bat egin du ideiarekin Antzizarrek, berak ere arduraz eta esperantzarekin bizitu izan duelako ikaslearen prestaketa hau. «Prestaketa horretan akuilu eta bidelagun izan behar duzu, ito gabe baina etengabe estutuz. Horrekin batera, parean duzun ikaslearentzat egokiak diren piezak aukeratu behar dituzu, ikasle horren gaitasunak nabarmenduko dituen, baina pasa gabe. Niri kezka handia sortu izan dit».

Txapelketetako adin muga

Lau lagunek bat egiten dute, txapelketetan parte hartzeko gaztetxoaren adin muga zabaldua ere, arazoa ez litzatekeela konponduko. «Txapelketa bat baino gehiagotan aldatu dute adin muga jende gehiagok izena emateko, baina ez zait iruditzen hori denik txapelketak aurrera eramateko modurik egokiena, adin muga zabaltzeak ez du bikote berriak erakartzerik lortuko» adierazi du ezkortasunetik Araitzek. Helduetara begiratuta ere, antzeko zerbait ikusten du Saizarrek. «Markinako txapelketa ere hor dago baina ez du izugarritzko arrakastarik izan. Badakit ez dela inoiz iritsiko lehen zen *boom* horretara. Jaialdi estilo, txapelketa formatu... pixka bat lehengo txapelketa horren kopia bat edo sinbolikoki hura berreskuratzeko keinu bat dela uste dut. Urtetan jo gabe egon den batentzat oso zaila da orain txapelketako piezak prestatzea». Helduengan ere, gazteek dauzkaten arrazoi berak errepikatzen diren inpresioa du Antzizarrek «esfortzu handia suposatzen du txapelketa batean parte hartzeak eta egunerokoan sartuta gaudela, familia, lana, kontzertuak edo erromeriak..., guzti horrekin batera ekin behar diozu. Zaila ikusten dut».

Lurdes Alkorta

Txapelketetako prestakuntza

Jendaurrean 4 pieza jotzeko ordutako eta hila-betetako lana dago atzean. Askotan ez da erraza izaten eszenatoki gainean 15 minutuko saiotxo hori egiteko aurretik hartu beharreko denbora guzti hori hartzea. Azken urte hauetan Etxaniz txapelketaz-txapelketa dabil «denbora eta esfortzu asko eskatzen du txapelketa bat prestatzeak. Orokorrean aukeratutako piezak zailak izaten dira eta horiek ikasi eta perfektzionatzeak sekulako lana eskatzen du eta gogorra da edozeinentzat». Antzizarrek ere garbi ikusten du ikasleek txapelketetako maila emateko atzetik lan handia egin behar dutela. «Gaur egungo gazteak eskolaz gaindiko mila kontutan aritzen dira, eta denbora gutxi izaten dute prestaketarako eta euren buruentzako. Gauza batzuk alde batera utzi behar dira Txapelketetan maila emateko». Lurdesi ez zaio iruditzen prestaketa lana gogorregia denik, interes kontuaren afera izan daiteke agian. Ainararen gogoetak irakasleak jarri ditu jomugan «irakaslearen arabera ere izan daitekeela iruditzen zait. Irakasleak txapelketen mundu hau gertutik bizi izan badu, agian errazago animatuko ditu ikasleak».

Bestelako proiektuen indarra

Trikitixa Elkarteak astero argitaratzen duen trikiti agendari begiratu besterik ez da, ikusteko zenbat ugaritu diren trikitiaren inguruan egiten diren erromeria, jaialdi eta bestelakoak. Formatu berriek indarra hartzea ezinbestekoa da trikitia indartu eta zabaltzeko. «Duela gutxi jaso dut, «desnaturalizatu» egiten duela Txapelketak Trikitixa; eta bat nator horrekin. Bere ohiko eremutik atera eta kirolen antzera lehian jartzean, nor den jotzaille hoberena neurtzea egun bakar bateko minutu batzuetan, niri oso gogorra egiten zait. Trikitixa zerbait baldin bada, festa da, eta hori ez dago neurtzerik. Gero eta zailago, gero eta azkarrago, gero eta urrunago iristen saiatzen ari gara, eta horrek gauza onak ekarri dizkigu, baina niretzat be-

Araitx Etxaniz

netako lehia plazak betetzean dago; eta horretan arrakastatsuak garela esango nuke» mahaigainerratu du Antzizarrek. Etxanizek ere ongi ikusten du bestelako proiektuak sortzea, talde lana eta sormena bultzatuz gazte gehiago gerturatuko liratekeela uste du. «Egia da txapelketek lehiakortasuna bultzatzen dutela, baina orokorrean lehiakideen artean oso giro ona sortzen da, eta polita da hori ikustea ere». Orokorrean gizarteak lehiakortasunaren gaiari buelta bat eman diola iruditzen zaio Saizarri. Erakusteko metodologia ere aldatu da, jendeak ez du presiopean jo nahi... «Duela urte batzuk, helburu bezala ikusten zen txapelketa eta gaur egun ez. Egokiagoa den edo ez, ez dakit. Jaialdiak ere hor daude, baina... Ni txapelketen aldekoa naiz, eta txapelketak ez jokatzek izugarritzko pena ematen dit. Ulertzen dut gehiengoaren gustuetan txapelketak ez direla sartzen. Desagertzeko garaia iritsi bada, bizitza gurgil bat denez, horrela onartu behar dugu». Ezkor dago Alkorta eta txapelketen desagertzea ate joka dela uste du «ez dut uste datorren urteetan txapelketa asko egingo direnik. Nik bestelako jaialdi eta proiektuak ere interesgarriak ikusten ditut, gure eskolan bestelako ekintza asko egiten dira kurtsoan zehar, baina bata ez du bestea kentzen».

Etorkizunera begira

Ainarak ez du egoerari konponbidea emateko makilatxo magikorik topatu. «Zer egin? Gaur egungo gazteek parte hartzeko ikusi eta bizi egin behar dute txapelketa batean jotzea zer den, ikusteko gustatzen zaien edo ez. Lehen parte hartzen ibili garenok egin dugu gurea, orain ondorengoek esan behar digute zer nahi duten. Gaur egun entzuten ditudanean lehengo txapelketetako disko horiek... izugarria da. Baina txapelketa haietatik guretar ere izugarritzko aldea dago, baita guretatik oraingoetara ere». Txapelketetako antolaketarekin deseroso sentitzea aipatu du Araitzek. «Iruditzen zait azken urteotan txapelketetako antolakuntza nahiko

kaskarra izan dela orokorrean, ez zaie garrantzi handia eman eta horrek txapelketan ateratzen garenok ere hurrengo batean berriz joateko gogo kentzen digu. Bestalde, baliteke hainbat trikitixa-ko ikaslek ez izatea txapelketen berri edota ez izatea txapelketetarako prestatzeko baliabiderik. Hala ere, ez nuke jakingo esaten zein den honen irtenbidea». Etorkizunera begira, konponbidea bilatze honetan, berandu gabiltzala uste du Lurdesek. «Trikitixa elkar- teak antolatu zuen bileran izan zen parte hartze laburrak dena esaten zuen, niri bilera horretan oraindik eta garbiago gelditu zitzaidan, txapelketak desagertzea askotan aipatzen den ikasleen errua bakarrik ez dela». Txapelketen beherakada hau eteteko ematen diren sariak berritu edo gaur egunera egokitzea irtenbideetako bat izan litekeela aipatu du Andoitzek «Nik ez dakit nolakoa, hausnartu beharko litzateke, baina esfortzuak gaur egunera egokitutako saria behar du, guztia ez da dirutan ordaintzen. Hala ere, hori baino konplexuagoa da soluzioa. Berritu ala hil, baina, berrikuntzak ez dira denen gustukoak izaten. Imajinazioa eta ausardia behar dugu».

Imajinazio eta ausardia honekin txapelketek aurrrera egingo duten itxaropenarekin egotea baino ez zaigu geratzen. Garbi da formatu batean ez bada bestean trikitiak plazetan, jaialdietan, herri txiki eta hiri handietan jarraituko duela, astero-astero trikitia eta panderoa ikasten ari diren milaka ikasleen kopuruak trikiti mundua indartsu dagoela erakusten baitu.

Andoitz Antzizar

HAMAIA IKUSTEKO!

Musikarik ez da falta izaten Zaldibiko jaietan. Duela 25 urte inguruko argazkian, Furriela pandero-jolea eta Xapre soinu-jolea ikus daitezke, herritarren bizkarrean eta asto gainean kalejira jotzen.

Argazkia: Xapre eta Furriela duela 25 urte

UDAZKENA

IRAILAK
21
ABENDUAK
21

Ehunka trikitilari Triki giro egunean

📍 Azpeitia
🕒 Urriak 20

Udazkenarekin batera hainbat trikiti zaleren hitzordu garrantzitsua izaten da Azpeitiko. Musika eskoletako ikasleek, beren tramankuluak hartuta, kaleak betetzen dituzte kalejira erraldoia joz. Ehunka ikasle eta zale elkartziren aurtengo edizioan ere, eta behin kaleko itzulia amaituta, talde argazkia atera eta Sanagustin kulturegunean afaria izan zuten, ondorengo erromeriarekin goizaldera arte luzatuz.

Triki giro. Argazkia: Ibon Errazu

Aire dokumentala azala

Aire! dokumentala herriz-herri

📍 Bilbo
🕒 Azaroak 12

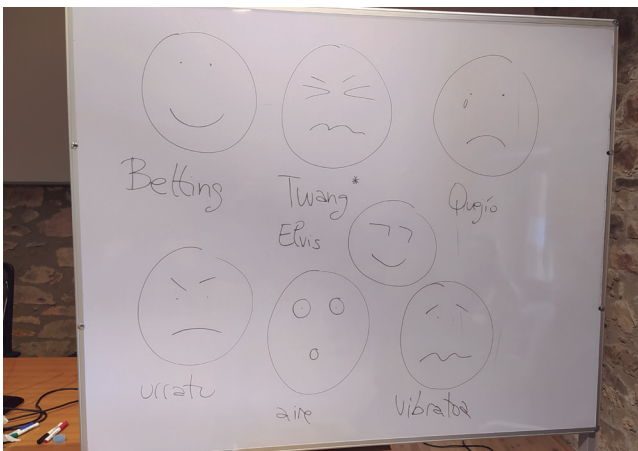
Arratia bailarako bihotzean, 13 gaztek Maurizia Aldeiturriagaren musikan oinarritutako musika-pieza bat sortuko dute. Maurizia, XX. mendearen hasieran euskal musika herrikoia goitik behera aldatu zuen pandero-jole ikonikoa izan zen. Musika tradizionaleko hiru adituk lagunduta eta Mauriziaren eraginpean, gazte hauek sormen-prozesu paregabe batean murgilduko dira. Eta bertan, musikalki heldu eta beren ahotsa ezagutuko dute. Aire! abentura musikala da, musikaren ahalmen eraldatzailea, naturalaren edertasuna eta tradizioa erakusten dituen. Azaroaren 12an izan zen estreinaldia Bilboko ZINEBI zinema labur eta dokumentalen nazioarteko jaialdian. Orduetik herriz-herriko aurkezpenekin dabilta.

Euskal Herriko Trikitixa Elkarteak hiru ikastaro eskaini ditu

📍 Azpeitia

🕒 Irailak 16, azaroak 18, abenduak 16

Bazkide izan, zein ez, interes ezberdinak asetzeko asmoz, lau ikastaro eskaini ditu Elkarteak. "Beldur eszenikoa. Besteon aurrean, zure onenean" (Urko Arozena), "Kantua, ahotsaren kokapena" (Jon Imanol Etxabe) eta "Ahotsaren zainketa" (Inma Arroyo). Ikastaro guztiak Azpeitiko Basazabal jauregian izan dira eta jendearen erantzuna egokia izan da.

Cover lehiaketa antolatu du Euskal Herriko Trikitixa Elkarteak

📍 Azpeitia

🕒 Abendua

Euskal abestien bertsioak (soinu txiki eta panderoz soilik jotako abestiak) bildu nahi izan ditu Euskal Herriko Trikitixa Elkarteak. Epaimahaia EHTEko zuzendaritzak osatu du eta 7 kantu onenekin grabaketa egin du abenduan zehar Peio Gorrotxategiren estudioan eta Iker Goenagaren gidaritzapean. 2024ean zehar, berri ere lehiaketa bera martxan jartzeko asmoa dauka Elkarteak, eta beste hainbat kanturekin batera, disko edo pendrive formatuan erabiltzaileen eskura jartzea aurreikusi da.

Euskal Herriko Trikitixa Elkartearen berriak

TRIKITI UDALEKU ETA TOPAKETAK

12-15 urte bitartekoentzat Udalekua antolatu da aurten ere Asteasuko Otardi Landa aterpetxean uztaila erdian. Urtero legez, arrakastua izan da izen-ematea, eta hainbeste ekintza eta ikastaroen artean, lau egun eder igarotzeko aukera izan dute Euskal Herrian zeharreko gaztetxoek. Lapurditik hasi eta Arabaraino,

Udalekua

trikiti zaletasun berbera dutenen elkargune bihurtu da udalekua.

Urriaren azken asteburuan berriz, 16 eta 20 urte bitarteko gazteei eskaini zaie asteburu pasa egiteko aukera. Eneko Dorronsororen eta Argibel Eubaren ikastaroak izan dituzte, soinu txiki eta perkusioaren sekretuak irakatsiz hurrenez hurren.

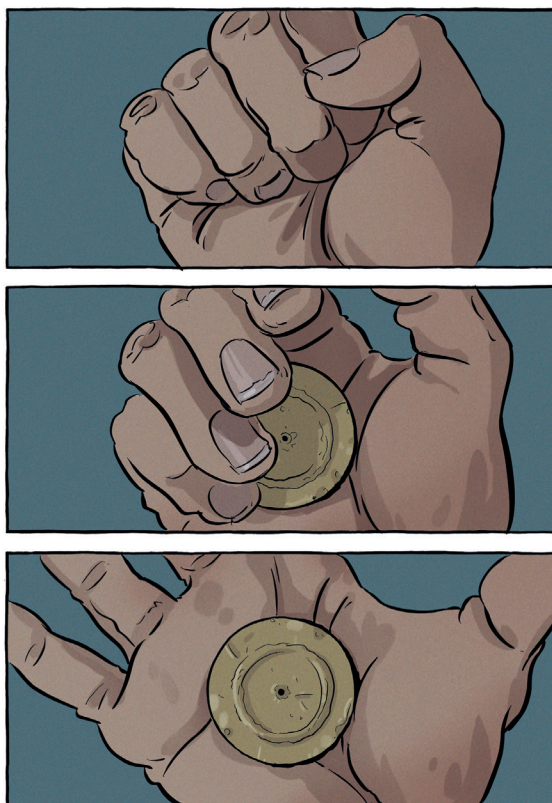
MEMORIA HISTORIKOAREN LIBURUA

2021ean abiatutako lan honen amaierara iritsita, azken zuzenketak egiten ari dira Laxaro Azkune idazlea, Haritz Garmendia antropologo eta zuzendaritzako kidea, eta EHTE. Elkartearen sorrerako lehen hazia 1972an jarrita 2022an izan ziren 50 urte, eta gure historiaren kontaketa guk geuk egitea izan

da emaitza. Erredakzioa eta berrikusketa bukaturik, maketazioaren bidean gara eta 2024ean zehar jasoko dute EHTEren bazkideek doan ale bana, bazkietza eskertzeko, eta trikitiaren eta Elkartearen historia esku-ra edukitzeko.

MAURIZIAREN KOMIKIAREKIN AURRERA

Ikastolen Elkartearekin egindako hitzarmenak fruituak ematen jarraitu du aurten ere. Maurizia Aldeiturriaga zenaren komiki liburua ontzen jarraitzen dute Garluk marrazkilaria eta Garbiñe Ubeda gidoigileak. Xabiroi aldizkarian bi ale gehiago argitaratu dira 2023an, eta 2025ean argitaratu nahi den komiki liburuaren lehen atalak dagoeneko osatuta daude.

LARRU MARRUAK

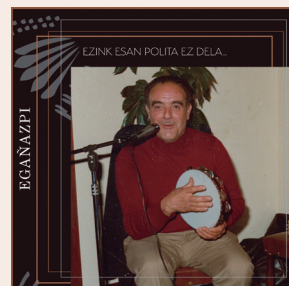
Ixabel Agirresarobe eta Mattin

“Erromeria da Urkiolan. Primi Erostarbe abiatu da astoz. Erromerian panderoa jotzeko irrikaz dago. Bidean, adiskide on bat egin du: Maurizia Aldeiturriaga. Bera ere pandero-jolea da.” 6-8 urte bitarteko haurrentzat, Iñaki Martiarena “Mattin” marrazkilariak ilustratuta eta Ixabel Agirresarobek idatzita, Denonartean argitaletxeak argitaratutako LARRU MARRUAK liburua, Euskal Herriko Trikitixa Elkartearen lankidetzarekin. Maurizia Aldeiturriaga eta Primi Erostarbe protagonista hartuta, pandero-joleen lana aitortuz, ondare musikaren transmisioa du helburu liburuak. EHTEK, liburuaren osagarri, panderoa oinarritzko eran jotzeko bideo tutorialak egin ditu. Ikasle hasi berrientzat ere erabilgarri izan daitezke. Liburuan QR bidez aurkitu daitezke bideoak.

EGAÑAZPI. Ezink esan polita ez dela...

Gorka Erostarbe Leunda

Euskal Herriko Trikitixa Elkarteak soinuaren liburutegia bildumako hamaseigarren alea argitaratu du. Egañazpiren biografia honekin batera diskoa ere badator eta elkarteko bazkide direnek opari gisa jaso dute etxean.

Bikote trinko eta oparoa osatu zuen Sakabirekin, akaso trikitiaren lehen bikote izarra, eta are, akaso lehen pop izarrak gurean, Ez Dok Amairuren bezperatan? Hainbestekoa zuen trikitiarekiko bizi-lotura, Sakabik utzi ondorenean ere, batarekin zein bestearekin jarraitu baitzuen hegan egiten, trikitia zabaltzen.

Haren ahotsak bazuen zerbait ordura arte ezagutu gabea; tonu baxuetan zekien bereziki goxo abesten, trikitiaren ordura arteko moldeetatik oso bestela. Malenkonia bat inguratzen zuen naturarekiko (Basatxorritxu, Urruti nire menditik...), goxotasun eta maitasun bat gertukoenganakoa (Amatxo laztana...), baina baita bizi-poza garaiko erreferentziekikoa ere (Arrantzalearen langintza, Aupa pilotariak...)

KORRONTZI 20

Korrontzi

2024an Korrontzi taldeak 20 urte egingo ditu. Hori ospatzeko, disko berri bat grabatu du, taldearen hamabigarrena: KORRONTZI 20. Kantu zahar eta berriak biltzen dituen proiektu honek Luis Peixoto ekoizle portugaldarraren laguntza izan du. Guztira, 23 pieza biltzen dira, Phil Cunningham (Eskozia), Michael McGoldrick (UK), Luar Na Lubre (Galizia) eta Iñigo Etxe ETS, Mikel Urdangarin, Erramun Martikorena, Itziar Ituño (EH) kolaboratzaileen ikutuarekin. Diskoarekin batera, Korrontziren ibilbidea islatzen duen liburua ere argitaratu du taldeak.

ESNE BIDEA

Esne Beltza

Bere zortzigarren lanarekin taldearen amaiera iragarri du Esne Beltzak. Esne Bidea izenarekin keinu egin nahi izan diote taldearen izenari, sorrerari, esnea ez baita beltza, eta Esne Bidea ez da esnez osatutako bidea, izarrez osatutako espiral bat baizik, hasiera eta bukaerako puntarik ez duena. Zazpi abestiz osatutako disko honek itxiko du taldearen 17 urteko ibilbidea. Euskal Herria eta Estatu Batuen artean sortu eta ekoitzia izan da lana. Izan ere, 18 Grammy irabazi dituen Rafa Sardina grabazio ingeniaria izan da ekoizpen, grabaketa eta nahasketa lanetan. Taldean beti nagusi izan den estiloari jarraituz, azken disko honetan ere herrialde ugaritako doinuak uztartu dituzte eta hainbat artistak kolaboratu dute. 2025ean eskainiko dute azkeneko kontzertua.

SUGARRETIK

Julen Alonso

Sugarretik bere lehen liburua argitaratu du Orioko trikitilariak. Bere 14 kantuen partiturak, solfeoak, zenbakiz edo aurrez aurreko metodoaren bitartez (QR) aurkitu daitezke bertan, baita hiru kantu berri ere. Musika estilo aldetik eraldatuta datorrela adierazi du oriotarrak; izan ere, amorrutik egindako kantuetan pianoak eta trikitiak ez dute lekurik dio, eta rock estilora jo du.

EZ DOGU ZOR EZER

Haize arrosa

Haize-arrosa taldea berria bada ere, lehendik beste taldeetan ibilitako musikariak elkartuta sortu dute: Eneritz Gorritxategi Lariz (trikitia eta ahotsa, Ene Bada, Kherau), Edurtzeta Ania Albizbeaskoetxea (perkusioak eta ahotsa, Ene-Bada), Markos Murillo Gil (gitarra, Ene Bada eta MPB), David Vallejo Cantero (bateria, Ene Bada, Moonshiners, Alerta Metalcore), Peio Agirre Gimenez (baxua, Eta Zer!, Zer, Bad Limit, Storm). Folk-rock, Irish-folk-rock, pop-rock, country-rock, elektro-pop-triki, world-fusion, balada, flamenkoa, mex, fandangoa, a capella... estilo ugari topatuko ditu entzuleak lan berri honetan. Gai pertsonalak kolektibizatu dituzte feminismoaren ikuspegitik. Hausnarketa sakon baten bidez, emakumea goraipatu nahi du Haize-arrosa taldeak. Are gehiago, Haize-arrosa taldearen abestien protagonista emakumea da, era guztietakoa; beraiengatik salatu, aldarrikatu eta abesten dute. Beraz, feminismoaren aldarria agertokitik eta diskoko kantuetatik. Haize-arrosaren "Ez dogu zor ezer" diskoa Aitor Ariñok grabatu du 2023ko irailean Berrizko Lorentzo Records estudioan.

FAMILIA GARA

Etxebarria aita-eme trikitilariak

Etxebarria aita-emeek beren bigarren lana kaleratu dute abenduan. 12 abestiz osatutako album honetan, bertsio ugari entzun daitezke, baita kantu propioen bat ere. Instrumentu nagusiak soinu txikia eta panderoa badira ere, gitarra, baxua, teklatura, sintetizadoreak eta bateria ere txertatu dituzte. Urte berriarekin batera herriz herri ibiliko dira lan berria zabaltzen.

GALBAHEA

EIDER TOLOSA

Trikiti lehiaketan azken notak

Atzetik gazterik ez datorrenez, adin muga igo egin behar izan dute antolatzaileek. Aurten jaialdi moduko bat egin dute lehiaketan parte hartu izan duten bikote helduagoekin, trikitilari multzo polit bat osatu ahal izateko. 19 urtekoen lau bikote daude. Horiek uztean, itxura dago erreleborik ez dela egongo eta lehiakideen multzoa asko argalduko dela.

Gipuzkoakohitza.eus. 2023/09/22

MAITANE AYERZA:

Laket taldearekin jarraitzeko gogoz zeunden?

Argi nuen ama izanagatik jarraitu egin nahi nuela. Amatasuna eta oholtza uztartzea posible dela uste dut, eta aldarrikatu ere egin nahi izan dut hori. Posible da. Beti esaten da zer emakume gutxi ikusten diren oholtzan, bada pentsatu beharko genuke zergatik den. Nire kasuan, eutsi egin nahi izan diot, aukera izan dut eta gurasoek asko lagundu didate horretan.

Ataria.eus. 2023/09/23

ELEUTERIO JAUREGI MAKALO

Ume garaiko festak gogora ekartzea, historia aurrera joatea da. Batzuetan lotsa ere ematen dit orduko gauzak gogoratzea.

Panderoarena ere kasualitatez etorri zitzaidan. Banuen lagun bat trikitixa jotzen zuena. Panderoa jotzen ikasteko esaten zidan, eta hala hasi nintzen, Albizturko Ramonekin. IZ diskoe-txean lanean aritu nintzenean, Imuntzo ezagutu nuen; diskoa grabatzera etorri zen. 30 bat urtean aritu gara jotzen. Zaldibian ere urte askoan. Orain gutxi ibiltzen gara. Dena den, musikarekin gozatzen jarraitzen dut. Jolas bat da. Gauza xumeak egiten. Musika bizitzen.

Goiberri.eus. 2023/10/06

JUAN RAMON AZPITARTE IMUNTZO:

Trikiti ikasleek kalean jotzeko aukera izatea positiboa izango da, ezta?

Bai, oso positiboa da. Alde batetik, trikiti ikasleei jendaurrean azaltzeko pausoa emateko balio die; eta bestetik, beste eskoletako jendea ezagutzeko eta elkarrekin batera jotzea zer den ikasteko. Gainera, besteek zer pieza jotzen dituzten ikusten dute, eta guk jotzen ez badi-

tugu, berriak ikasteko gogoia pizten zaie. Beti ikasten da zerbait, eta alde horretatik, oso positiboa iruditzen zait Trikitiro jaialdia.

Naiz.eus. 2023/12/08

XABI SOLANO

Talde askok jarraitzen dute, nahiz eta kide batzuek utzi egin duten. Gu momentu honetan oso ondo gaude eta oso ondo pasatzen dugu. Iruditzen zaigu momentua dela taldea uztea gustura gaudenean. Urte asko daramatzagu eta gauza berriak egin nahi ditugu. Bukaera hau jai bat izatea nahi dugu. Ez ditugu entzun nahi heriotza ezkilak, baizik ospatu egin nahi dugu hau dena, Esne Beltza familia osatzen dute horiekin guztiekin, entzuleak, ikusleak, jarraitzaileak, musikari lagunak, hedabideak, denak zaku berean sartuta.

Maxixatzen.eus. 2023/10/20

JON GARMENDIA

Tristurak inbaditu ditu bere trikitixatik ateratako nota guztiak. Melodia alaiak malenkonia sakonez ziprztindu dira orain. Aita galdu du soinu-joleak, eta orain bere tonalitateko maior eta minor guztiek haustura baten kronika baizik ez dute agertzen.

Hura izan du babesle beti, txikitako musika irakaslearen esanetan, «arrakastaren atzean zegoen pertsona». Aita beti hor zegoen, bere ondoan eserita, lehen teklak jotzean; hark eramane zuen musika eskolara, baita bere arreba nagusia ere, hau ere soinu-jole aparta, eguzki tipiagoko bidea egin badu ere, distiraz betetako.

Kontzertu bakoitzean aitaren harrotasun begirada gelditu da oroimenerako; gaur, betiko isiltasunak ordezkatu ditu une horiek.

Musikariek aitarentzat jo zuten azken aldia gogoratuko dute, ospitaleko gelatik urrun etxeko sutondoan elkartuta. Notak fin-fin airean, azken agurra, maitasunez eskainitako azken arnasa musikala. Doinu bakoitza da aitaren ondarea bizirik mantentzeko modu bat. Joan da Pikoetxeberriko Tomas, Xabi eta Kristina Solanoren aita, orain Etxelain tristezia eta dolua da nagusi, baina gain hartuko dio musikak laster, soinu txikia handi izango da berriro, eta kostako da haien garra itzaltzea. Nota bakoitzak balio beza aita betiko biziko dela haitzeratzeko, dagoen tokitik bere seme eta alaba soinu-joleen «eskerrik asko» goxoena entzun dezan.

Naiz.eus. 2023/12/11

IÑIGO ETXENIKE, MANEX TORREALDAI,
AGUS BARANDIARAN, ANDER
DUÑABEITIA ETA BERNARDO IBARRA

Trikitia jendearengana iristeko oso garrantzitsua da hedabideen lana. Saio batzuk ezagunak zaizkigu, urte askotan ari baitira trikitiaren zabalkundearen alde lanean. Beste batzuk berriagoak dira, baina fin ari dira beraien aleak zabaltzen.

Hauspo Artean irratsaioa, Maixa Lizarribar (1971) eta Manex Torrealdaik (1992) gidatzen dute gaur egun. Ander Malbadik sortu zuen, ondoren Eneritz Aulestia ere aritu zen saioa emititzen eta gaur egun Manex eta Maixaren esku geratua da. Saio hau, Ataria irradian, hileroko larunbat batean eskaintzen da. Ez da zuzeneko saioa izaten, aurretik grabatzen dute eta ondoren Ataria irratiako web orrian gertzen da entzungai.

Trikitolari saioa 2021eko urtarriletik uhinertzatzen den saioa da. Ander Duñabeitiak (1989) sortu zuen saioa eta gaur egun berarekin batera Hegoi Petite ere badabil kolaboratzaile lanetan. Laixiar irradian entzun daiteke saioa eta emisioaren ondoren laixiarirrati.a.wordpress.com web orrialdean gertzen da eskuragarri.

Triki soinu da elkarrizketa honetan bildu den hirugarren saioa. Gaur egun Iñigo Etxenike (1975) aritzen da saioa gidatzeko lanetan, garai batean *Altza eta dantza* saioa izandakoari segida eman baitio. Saioa Segura irradian emititzen da, 89.2 Goierri, Urola eta Debagaraian entzuten den frekuentzia da eta Tolosaldean 103.8an. Interneten ere entzungai egoten da segurairratia.eus helbidean. Ostiraletan 13:30-14:00etara izaten da saioa eta gero berriro errepikatzen da larunbat ilunabarretan 20:00etatik 20:30etara.

Arrate irrati trikiti munduan erreferentzia izan da askorentzat. Trikitixaz osaturiko saio bi egiten dira: *Sutondoko Erromerian* ostiraletan arratsaldeko 20:10ean emititzen da, eta *Euskal Erromeria* igandeetan ordu berean. Horrez gain, aste egunetan *Kalejira* saioa egiten dute goizeko 08:30etan eta *Euskal Giroan* arratsaldeko 20:10ean. Irrati honetan jartzen den musikaren % 80 trikitixa da. 1982.urtetik uhineratzen dira trikiti doinuak Arrate Irratian eta Bernardo Ibarrek gaur egun ere lan horretan dihardu.

Ikus-entzunezko formatura pasata, ETB 1eko Biba zuek! Saioko *kalejira* atala Agus Barandiaranek (1975) aurkezten du. Gaur egun eza gutzen den *Kalejira* atal hau 2021eko irailean

sortu zen eta horrela ibiltzen da Agus herriz herri erreportaje-elkarrizketak grabatzen trikitia bizkarrean hartuta. Atala astero emititzen da telebista bidez, ostegun edo ostiral arratsaldeetan 19:30ak bueltan. Ondoren nahieran ikusgarri gertzen da.

Iñigo Triki soinu

Bernardo Arrate Irratiako kontrollean

Zer adin tarteko jendeari eskaintzen diozue saioa?

Manex Torrealdai: «Guztientzat da saio hau, Trikitixaren inguruan dabilen jendea ezagutzeko aukera bikaina da, galdera profesionalaz gain galdera pertsonalagoak ere egiten baititugu, denak ere noski, trikitixaren inguruan. Nik uste dut gazte eta helduengana iristen garela gehienbat, baina ez dugu datu zehatzik».

Ander Duñabeitia: «Trikiti-zale eta ingurukoengana iristea da helburua, ez dugu adin tar- te zehatzik».

Iñigo Etxenike: «Adin guztietako jendeari zuzendua da. Agian gehienbat 40 urtetik gorako jendeak entzungo du, garai bateko piezak asko jartzen baititugu. Orain zoritxarrez zuzenean gutxiago grabatzen dugu».

Bernardo Ibarra: « Trikiti zale guztientzat egiten dira, edadeak ez dauka zer ikusirik; za- lea ez denak ez du entzungo».

Agus Barandiaran: «Edozein adin tarteko jendeak ikusi lezake saioa. Nire ustez, jende nagusiari heltzen zaio gehienbat emisio or- dua dela medio, telebistaren inkestetan adie- razten den bezala. Ez nuke esango hau tarte- txoaren edukiagatik denik, telebistaren ohiko audientziengatik baizik... Dena den, eta lehen esan bezala, edozein adin tarteri zuzenduta daude "Kalejira"-k».

Garrantzitsua ikusten duzue trikitia za- baltzeko horrelako saioak egotea?

M.T: «Bai, oso beharrezkoa, bai alde batetik za- balkunderako, baina baita gaur egungo trikiti- larien ahotsak eta testigantzak gordeta uzteko ere. Guk gaur egun garai batekoena eskertzen dugun bezala, espero dugu hemendik urte luze batzuetara ondorengoek eskertuko dutela hau».

A.D: « Bai, noski. Egungo irratietan ez baita batere erraza trikitiak bere lekua topatzea, eta guk merezitako tokoa ematen diogu».

Manex Torrealdai eta Maixa Lizarribar, Hauspo Artean

Agus Barandiaran, Biba Zueki

I.E: « Bai, garrantzitsua da horrelako saioak egotea. Trikitixa gure musika da eta zabaldu behar dugu. Gehiago egon beharko lirateke tri- kitixaren inguruko saioak».

B.I: «Modan jartzen den musika hedabideetan jartzen dena da, eta trikitixa jartzen ez bada, nekez egingo du gorantza».

A.B: « Nik uste gure tradizioa oinarritzat har- tuta, edo zeharka bada ere, edozein saio, tarte edo programa komunikabideetan egotea oso egokia eta beharrezkoa dela... garrantzitsua da gaur egun, beste eduki batzuen aurrean, gure nortasuna erakutsi edo babesten duten forma- tuak indartzea».

Nola prestatzen dituzue saio hauetako edukiak? Zer gai jorratzen dira? Nola egi- ten duzue prestaketa eta saioa?

M.T: «Gu ez gara kazetariak eta saioaren gida- ritza hartzerakoan garbi genuen formatua zein izango zen, guk galdera kopuru bera eta galde- ra berdinak ditugu beti. Gonbidatuari beti tar- tea uzten diogu gaur egun dabilena promozio- natzeko eta entzulearengana iristeko bide bat eman nahi diogu. Horretarako galdera batzuk ditugu prestatuak, eta gainontzeko galderak orokorragoak dira, trikitilari horiek hobeto ezagutzeko aukera eskaintzen digutenak».

A.D: «ElkarriZketatuei beraien inguruko infor- mazio pixka bat eskatzen diegu. Baita sei trikiti pieza ere. Eta trikiti munduarekin lotuta dituz- ten anekdota eta bizipenei buruz hitz egiten da».

I.E: «Guk hemen badugu diskoteka haundi bat, garai batean zuzenean grabatutako trikiti doi- nuekin. Disko berriak kaleratzen direnean ho- rien inguruko elkarriZketak ere egiten ditugu. Euskal Herrian dauden trikitixaren inguruko jaialdien berri ere ematen dugu».

B.I: «Aste batetik bestea, trikitilariak aldatzen saiatzen gara».

Ander Duñabeitia Trikitilari saioa aurkezten

A.B: «Saio bakoitza gai bati buruz doa, normalean tradizioarekin zerikusia daukana, izan liteke musika talde bat, dantza edo erromeri galdu bat. Behin gaia hautatuta, gonbidatu batekin kontaktuan jarri eta bere inguruan antolatzen da grabaketa, berari elkarrizketa eginez eta bukatzeko beti nahi izaten da “aktuazio” bat egitea, gai honen inguruan».

Trikitia zabaltzeko zer gehiago egin daitekeela uste duzue? Zer gehiago egingo zenukete?

M.T: «Horrelako programak ondo daude eta gehiago egon beharko lukete, baita jaialdi, Trikitixa Egun, ikastaro, udaleku, Altxaporru, txapelketa, kontzertu... dena da lagungarria trikitixarentzat».

A.D: «Gainontzeko irratsaioetan oihartzun gehiago eman. Gure gainontzeko saioetan esaterako, noizbehinka sartzen dut trikiti piezaren bat. Eta irrati bide nagusiek badute zer ikasi horretatik».

I.E: «Trikitixa zabaltzeko medioetan gehiago egotea garrantzitsua da. Telebistan gehiago egotea, trikitilariekin egon... jende gazteari helarazi behar zaie trikitixarekin aurrera egiteko aukera daukatela. Herriko jaietan ere egiten dira trikitixa jaialdiak... medioek zabaldu behar dugu trikitixa ahalik eta gehien».

B.I: «Arrate Irratiak egiten duena baino gehiago, ez dago egiterik».

A.B: «Nik uste zabaldu baino, nortasuna eman behar zaiola... gaur egun aski ezaguna da trikitia Euskal Herrian barna... ikasleak badaude, ikasketa metodoak ere bai, irakasleak badira... baina tristura ematen dit ikasle batek instrumentuaren iragana ez duenean ezagutzen... edo beste instrumentu bat izango balitz bezala hautatzen duenean musika eskola batean... nortasuna da

bizirik mantenduko duena trikitia, eta hori iraganera begira egin beharko genuke maiz».

Nola ikusten duzue trikitia gaur egun? Eta iraganean? Eta etorkizunera begira zer izango den?

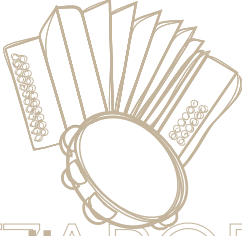
M.T: «Txar guztiak kenduta oso ondo! Beti dago zer egina eta beti daude hobetzeko gauzak, baina orokorrean noranzko egokia dela iruditzen zait, komunitate indartsua dago, agian eskatzen hasita parte hartze gehixeago eskatuko nuke baina orokorrean egoera onean ikusten dut trikitixa».

A.D: «Uste nuen beherakadan zihoala, baina ikusita azken boladan jaialdietan zein erromerietan elkartzen den lagun kopurua eta gazteen presentzia nabarmena aurrera begira ilusioa eta gogoia dakarrela esango nuke».

I.E: «Pixka bat geldituta dagoela esango nuke. Denon artean bultzatzea beharko genuke. Garai batean egiten ziren faborez bilduma, pieza berriena... orain pixka bat geldituta ikusten dut trikitixa mundua. Bultzada bat behar duela uste dut eta horretan denok egin behar dugu. Trikitixa beti hor egongo da, baina etorkizunera begira zer izango den denon artean bultzatu beharko dugu. Gure musika da eta denon artean egin behar dugu».

B.I: «Mundua hain azkar aldatzen ari den honetan, ezta erraza bi urte barru zer gertatuko den asmatzea. Baina geurea dugunaren alde saiatzen ez bagara ... jai dago».

A.B: «Lehen esan bezala, nortasuna da, nire ikuspuntutik, trikitiak galdu duena... ezin dugu beste instrumentu bat izango balitz bezala ikusi... instrumentuaren atzean bai identitate zein tradizio bat dagoela helarazi behar diegu ikasleei, beti belaunaldi eta euskarri berrietara egokituta, baina nortasuna mantenduz. Horretan saiatzen naiz ni behintzat nire ikasleekin...».

altzaporru

2023

URTEKARIA

EUSKAL HERRIKO TRIKITIXA ELKARTEA

